københavnsk „Politisk Kvindeforening" og i Løbet af de sidste Maaneder har dannet en Række af „Kvindevalgretsforeninger" ud over Landet.

Denne Kendsgærning, at der baade af „Dansk Kvindesamfund" og af „Københavns Kvindevalgretsforening" i Løbet af saa forholdsvis kort en Tid er bleven dannet et stort Antal nye Foreninger ud over Landet, og at det *nu* er saa let at danne Foreninger med Kvindens Valgret som Formaal, at man blot behøver at komme til et Sted og tale Sagen for at faa Tilslutning, er et glædeligt Vidnesbyrd blandt flere andre om, at Kravet om Kvindens Ligestilling med Manden i vort Samfund efterhaanden har vundet almen Anerkendelse og nærmer sig sin Opfyldelse med raske Skridt.

Men hvis ikke alle disse ældre og nydannede Kvindeforeninger, hvis Formaal er et og det samme — nemlig Kvindens kommunale og politiske Valgret og Valgbarhed — kommer til at arbejde sammen, saa vil de meget let komme til at modarbejde hverandre, eller i hvert Fald komme til at gaa hverandre i Vejen, og derved skade den Sag og det Maal, de har fælles.

For Øjeblikket ser det ud til, at der skal blive to Landskvindeforeninger heri Landet: Dansk Kvindesamfund og et Landsforbund af Kvindevalgretsforeninger.

Dette bør om paa nogen Maade muligt afværges; thi vort Land er for lille og vore Byer for smaa til, at to Foreninger med samme Formaal kan trives ved Siden af hinanden.

Og at „Dansk Kvindesamfund" og „Kvindevalgretsforeningen" har samme Formaal, behøver man blot at sammenligne deres Loves § 1 for at overbevise sig om.

„Københavns Kvindevalgretsforening"s Loves § 1 lyder saaledes:

Københavns Kvindevalgretsforenings Formaal er at virke for Kvinders kommunale og politiske Ligestilling med Mænd samt gennem Møder med Foredrag og Diskussion om politiske og sociale Spørgsmaal uddanne dem til Deltagelse i det offentlige Liv.

„Dansk Kvindesamfund"s Fællesloves § 1 lyder saaledes:

Dansk Kvindesamfunds Formaal er at arbejde for Kvinders kommunale og politiske Valgret og Valgbarhed samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat.

Hverken Kvindevalgretsforeningernes eller Dansk Kvindesamfunds Medlemmer kan ønske, at de to Foreninger skal komme ind i et Kapløb om at komme først til de forskellige Steder for at danne Kreds; thi et saadant Kapløb er usundt og vil være lige uværdigt og lige demoraliserende for begge Parter. Ikke heller kan Medlemmerne ønske, at de to Foreninger skal danne hver sin Kreds i den samme By eller i det samme Landsogn; thi dette kan let volde Splittelse og vil i bedste Fald virke spredende og derved svækkende paa de endnu ret beskedne aktive Kræfter, der raades over indenfor de danske Kvindesagsforkæmperes Rækker.

Saavel i Agitationsarbejdet som i Arbejdet overfor Regering og Rigsdag for at faa vort Krav om Valgret og Valgbarhed gennemført, vil det være af den største Betydning, at alle i vort Land, som vil dette Kravs Gennemførelse, og som vil være med i Arbejdet derfor, slutter sig sammen i Enighed og Samarbejde.

At finde en Form for dette Samarbejde, det er den Opgave, som i Øjeblikket ligger for, og hvis Løsning vil virke bestemmende paa Kvindebevægelsens Udvikling herhjemme i den nærmeste Fremtid.

At løse denne Opgave saaledes, at Skridtet gøres helt og fuldt ud vil være det radikaleste og det for Arbejdets Fremgang bedste og virkningsfuldeste:

De to Foreninger bør slutte sig sammen i een stor Forening.